

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. června 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vladimíra Štefana a soudců Mgr. Magdy Mihulové a Mgr. Petra Andrese odvolání **obžalovaných PXXXX ZXXXX**, narozeného XXXXX, **Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D.**, narozeného XXXXX, **MXXXX BXXXX**, narozeného XXXXX, a **MXXXX OXXXX**, narozeného XXXXX, a **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 25. 5. 2020, č. j. 61 T 13/2019-9719, a rozhodl

takto:

I. Z podnětu odvolání obžalovaného MXXXX OXXXX a odvolání státního zástupce, podaného ohledně obžalovaného PXXXX TXXXX, se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), odst. 2 tr. ř. částečně zrušuje ohledně obžalovaného MXXXX OXXXX v celém rozsahu a ohledně obžalovaného PXXXX TXXXX v celém výroku o trestu.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje takto:

A) obžalovaný MXXXX OXXXX, narozený XXXXX v XXXXX, řidič XXXXX s.r.o., trvale hlášen na adrese XXXXX, v současné době bytem XXXXX (adresa pro účely doručování),

je vinen, že

v období od 15. 10. 2013 do 22. 10. 2013 na území Zlínského kraje a jinde po předchozí vzájemné domluvě a podrobném naplánování zamýšlené trestné činnosti v úmyslu zkrátit daň a obohatit tak sebe ke škodě České republiky se ve vzájemné kooperaci podílel, jako

součást společností více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činnosti, na soustavném páčání úmyslné trestné činnosti, kterou organizovali Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a PXXXX ZXXXX, a to tak, že z obchodních společností:

- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX spol. s r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX, spol. s r. o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,

vytvořili účelové obchodní řetězce, v rámci kterých realizovali spekulativní nákupy a prodeje zboží (masa), jejichž účelem bylo neoprávněné snížení daně z přidané hodnoty u společnosti XXXXX a pořízení obchodovaného zboží za cenu sníženou o DPH. Ačkoli zboží bylo společností XXXXX fakticky pořizováno od dodavatelů z jiného členského státu Evropské unie (ze Slovenské republiky), bylo obžalovanými v rámci jednotlivých článků řetězců nepravdivě a toliko formálně fakturačně deklarováno takové přeprodávání zboží, v jehož důsledku došlo k přenesení daňového zatížení vždy na první tuzemské články řetězce – nejprve na společnost XXXXX spol. s r.o. a později XXXXX s.r.o. (tzv. ztracené obchodníky), které však vůbec nepodávaly přiznání k dani z přidané hodnoty a tedy daň související s pořízením zboží z jiného členského státu a s uskutečněním zdanitelného plnění nepřiznaly a neodvedly. V daňových přiznáních společnosti XXXXX pak bylo nepravdivě deklarováno pořízení zboží od dodavatelů z České republiky, a to dle fakturací od dodavatelů XXXXX spol. s r. o., XXXXX s.r.o. nebo XXXXX s.r.o., ačkoli ve skutečnosti bylo zboží pořízeno přímo od slovenských dodavatelů XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o. (do 31. 12. 2015 obchodní firma XXXXX s.r.o.), se sídlem XXXXX, nebo XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX. Přeprava takto obchodovaného zboží byla prováděna dle požadavků MXXXX KXXXX a pokynů PXXXX ZXXXX z mrazíren ve Sládkovičově a Novém Městě nad Váhom vždy přímo do mrazíren společnosti XXXXX spol. s r. o. v Kunovicích, se kterou měla společnost XXXXX uzavřenu smlouvu o skladování, nebo přímo do místa provozovny společnosti XXXXX s.r.o. v Podolí (okres Uherské Hradiště), která dané zboží nakupovala, přičemž MXXXX KXXXX nevěděl o předcházejícím krácení DPH.

Konkrétně se obžalovaní Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., PXXXX ZXXXX, Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX, MXXXX BXXXX, MXXXX OXXXX a dnes již odsouzený LXXXX MXXXX podíleli na vytvoření fakturačních řetězců v tomto složení:

v době od 15. 10. 2013 do 22. 10. 2013:

XXXXX, s.r.o. (Slovenská republika) → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX, spol. s r. o. → XXXXX,

v době od 30. 10. 2013 do 19. 12. 2013:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o., XXXXX, s.r.o., XXXXX s.r.o. (všechny ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX, spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX,

v době od 8. 1. 2014 do 13. 3. 2014:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o. (obě ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX, spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX,

dne 7. 1. 2014 a v době od 22. 4. 2014 do 23. 4. 2014:

XXXXX s.r.o. (ze Slovenské republiky) → XXXXX s. r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX,

příčemž přes jednotlivé fakturační články řetězců byly nepravdivě vykazovány nákupy a prodeje mraženého masa, a to vždy s ponížením prodejní ceny oproti ceně nákupní u prvního tuzemského obchodníka, čímž bylo společnosti XXXXX umožněno i přes marži jednotlivých článků řetězce získat zboží za cenu nižší nežli byla cena slovenských dodavatelů. Společnost XXXXX pak v souvislosti s těmito obchody ve svých příznáních k dani z přidané hodnoty, jež nechal zpracovat PXXXX ZXXXX a jež byla podána u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava III, ve dnech 11. 12. 2013 (za říjen 2013), 22. 1. 2014 (za listopad 2013), 22. 1. 2014 (za prosinec 2013), 18. 3. 2014 (za leden 2014), 23. 3. 2014 (za únor 2014), 22. 4. 2014 (za březen 2014) a 15. 5. 2014 (za duben 2014), v rozporu s ustanovením § 72 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, neoprávněně deklarovala nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých zdanitelných plnění od údajných tuzemských dodavatelů, a to takto:

a) z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX, spol. s r.o.:

- za měsíc říjen roku 2013 ve výši 640 509,03 Kč,

b) z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXXs.r.o.:

- za měsíc říjen roku 2013 ve výši 300 733,62 Kč,
- za měsíc listopad roku 2013 ve výši 6 407 895,59 Kč,
- za měsíc prosinec roku 2013 ve výši 5 395 848,99 Kč,
- za měsíc leden roku 2014 ve výši 7 140 403,63 Kč,
- za měsíc únor roku 2014 ve výši 6 234 200,71 Kč,
- za měsíc březen roku 2014 ve výši 1 509 733,96 Kč,

c) a z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX s.r.o.:

- za měsíc leden roku 2014 ve výši 234 786,02 Kč,
- za měsíc duben roku 2014 ve výši 435 812,63 Kč,

a celkem tak byla České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Zlínský kraj, způsobena škoda ve výši **28 299 924,18 Kč**.

Další obchodní korporace pak za účelem zastření daňového úniku ve svých příznáních k DPH, která byla podána jménem společnosti XXXXX spol. s r.o. u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích, jménem společnosti XXXXX s.r.o. u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 2, jménem společnosti XXXXX s.r.o. u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno II, uváděly údaje, které s vytvořenými fakturačními řetězci zcela korespondovaly.

V rámci popsaného jednání obžalovaný MXXXX OXXXX činil především tyto úkony:

jako jednatel z titulu plné moci za společnost XXXXX spol. s r.o., v měsíci říjnu 2013 po předchozí dohodě s PXXXX ZXXXX a za předem slíbenou odměnu zapojil společnost XXXXX spol. s r.o. do obchodních řetězců na pozici ztraceného obchodníka, když jménem XXXXX spol. s r.o. formálně nakupoval mražené kuřecí maso od slovenského dodavatele XXXXX, s.r.o. (XXXXX s.r.o.), a opět formálně toto zboží prodával společnosti XXXXX, spol. s r.o., podle instrukcí PXXXX ZXXXX vystavoval příslušné doklady o nákupech a prodeích zboží a prováděl platby z bankovních účtů společnosti XXXXX spol. s r.o. těmito obchody korespondující. Takto deklarované obchody však nezahrnul do příznání společnosti XXXXX spol. s r.o. k dani z přidané hodnoty, neboť daňové příznání za

rozhodné období měsíce října 2013 vůbec nepodal, a věděl, že toto přiznání nepodal ani jednatel společnosti PXXXX NXXXX, který o uskutečněných obchodech nevěděl, a současně si byl také vědom, že společnost XXXXX spol. s r.o. se zbožím nijak nenakládala, pouze poskytovala fakturační krytí k tomu, aby XXXXX mohla ve svých přiznáních k DPH deklarovat nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců registrovaných k DPH v České republice. Tímto jednáním se MXXXX OXXXX společně s dalšími osobami podílel na neoprávněném snížení daňové povinnosti společnosti XXXXX, související s uplatněním odpočtu daně z přijatých tuzemských plnění, pořízených prostřednictvím ztraceného obchodníka XXXXX spol. s r.o., a přes další článek řetězce XXXXX, spol. s r.o., za zdaňovací období měsíce října 2013 ve výši 640 509,03 Kč,

tedy

úmyslným společným jednáním ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal takový čin nejméně se dvěma osobami,

tím spáchal

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků, a to nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

B) Obžalovaný

PXXXX TXXXX, narozený XXXXX, servisní technik, bytem XXXXX,

se odsuzuje

za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nezměněn,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se tomuto obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, na dobu 7 (sedmi) let.

III. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

IV. Odvolání obžalovaných PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a MXXXX BXXXX a odvolání státního zástupce, podané ohledně obžalovaných PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., Ing. RXXXX PXXXX a MXXXX BXXXX, se podle § 256 tr. ř. zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 25. 5. 2020, č. j. 61 T 13/2019-9719, byli obžalovaní uznáni vinnými, a to obžalovaní Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., PXXXX ZXXXX, Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX, MXXXX BXXXX a LXXXX MXXXX zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016 (dále jen trestní zákoník), formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a obžalovaný MXXXX OXXXX zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterých se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustili tím, že na území Zlínského kraje a jinde v době od 15. 10. 2013 do 23. 4. 2014 po předchozí vzájemné domluvě a podrobném naplánování zamýšlené trestné činnosti v úmyslu zkrátit daň a obohatit tak sebe ke škodě České republiky, se ve vzájemné kooperaci podíleli, jako součást společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činnosti, na soustavném páčání úmyslné trestné činnosti, kterou organizovali Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a PXXXX ZXXXX, a to tak, že z obchodních společností:
 - XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
 - XXXXX spol. s r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
 - XXXXX, spol. s r. o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
 - XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
 - XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
 - XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
 - XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,vytvořili účelové obchodní řetězce, v rámci kterých realizovali spekulativní nákupy a prodeje zboží (masa), jejichž účelem bylo neoprávněné snížení daně z přidané hodnoty u společnosti XXXXX pořízení obchodovaného zboží za cenu sníženou o DPH. Ačkoli zboží bylo společností XXXXX fakticky pořizováno od dodavatelů z jiného členského státu Evropské unie (ze Slovenské republiky), bylo obžalovanými v rámci jednotlivých článků řetězců nepravdivě a toliko formálně fakturačně deklarováno takové přeprodávání zboží, v jehož důsledku došlo k přenesení daňového zatížení vždy na první tuzemské články řetězce – nejprve na společnost XXXXX spol. s r.o. a později XXXXX s.r.o. (tzv. ztracené obchodníky), které však vůbec nepodávaly přiznání k dani z přidané hodnoty a tedy daň související s pořízením zboží z jiného členského státu a s uskutečněním zdanitelného plnění nepřiznaly a neodvedly. V daňových přiznáních společnosti XXXXX pak bylo nepravdivě deklarováno pořízení zboží od dodavatelů z České republiky, a to dle fakturací od dodavatelů XXXXX spol. s r. o., XXXXX s.r.o. nebo XXXXX s. r. o., ačkoli ve skutečnosti bylo zboží pořízeno přímo od slovenských dodavatelů XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o. (do 31. 12. 2015 obchodní firma XXXXX s.r.o.), se sídlem XXXXX, nebo XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX. Přeprava takto obchodovaného zboží byla prováděna dle požadavků MXXXX KXXXX a pokynů PXXXX ZXXXX z mrazíren ve Sládkovičově a Novém Městě nad Váhom vždy přímo do mrazíren společnosti

XXXXX spol. s r. o. v Kunovicích, se kterou měla společnost XXXXX uzavřenu smlouvu o skladování, nebo přímo do místa provozovny společnosti XXXXX s.r.o. v Podolí (okres Uherské Hradiště), která dané zboží nakupovala, přičemž MXXXX KXXXX nevěděl o předcházejícím krácení DPH.

Konkrétně se obžalovaní Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., PXXXX ZXXXX, Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX, MXXXX BXXXX, LXXXX MXXXX a MXXXX OXXXX podíleli na vytvoření fakturačních řetězců v tomto složení:

v době od 15. 10. 2013 do 22. 10. 2013:

XXXXX, s.r.o. (Slovenská republika) → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX,

v době od 30. 10. 2013 do 19. 12. 2013:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o., XXXXX, s.r.o., XXXXX s.r.o. (všechny ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX,

v době od 8. 1. 2014 do 13. 3. 2014:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o. (obě ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX,

dne 7. 1. 2014 a v době od 22. 4. 2014 do 23. 4. 2014:

XXXXX s.r.o. (ze Slovenské republiky) → XXXXX s. r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX, přičemž přes jednotlivé fakturační články řetězců byly nepravdivě vykazovány nákupy a prodeje mraženého masa, a to vždy s ponížením prodejní ceny oproti ceně nákupní u prvního tuzemského obchodníka, čímž bylo společnosti XXXXX umožněno i přes marži jednotlivých článků řetězce získat zboží za cenu nižší nežli byla cena slovenských dodavatelů. Společnost XXXXX pak v souvislosti s těmito obchody ve svých příznáích k dani z přidané hodnoty, jež nechal zpracovat PXXXX ZXXXX a jež byla podána u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava III ve dnech 11. 12. 2013 (za říjen 2013), 22. 1. 2014 (za listopad 2013), 22. 1. 2014 (za prosinec 2013), 18. 3. 2014 (za leden 2014), 23. 3. 2014 (za únor 2014), 22. 4. 2014 (za březen 2014) a

15. 5. 2014 (za duben 2014), v rozporu s ustanovením § 72 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, neoprávněně deklarovala nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých zdanitelných plnění od údajných tuzemských dodavatelů, a to takto:

a) z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX spol. s r. o.:

- za měsíc říjen roku 2013 ve výši 640 509,03 Kč,

b) z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX s.r.o.:

- za měsíc říjen roku 2013 ve výši 300 733,62 Kč,

- za měsíc listopad roku 2013 ve výši 6 407 895,59 Kč,

- za měsíc prosinec roku 2013 ve výši 5 395 848,99 Kč,

- za měsíc leden roku 2014 ve výši 7 140 403,63 Kč,

- za měsíc únor roku 2014 ve výši 6 234 200,71 Kč,

- za měsíc březen roku 2014 ve výši 1 509 733,96 Kč,

c) a z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX s.r.o.:

- za měsíc leden roku 2014 ve výši 234 786,02 Kč,

- za měsíc duben roku 2014 ve výši 435 812,63 Kč,

a celkem tak byla České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Zlínský kraj, způsobena škoda ve výši 28 299 924,18 Kč.

Další obchodní korporace pak za účelem zastření daňového úniku ve svých příznáích k DPH, která byla podána jménem společnosti XXXXX spol. s r.o. u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích, jménem společnosti XXXXX s.r.o. u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 2, jménem

společnosti XXXXX s.r.o. u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno II, uváděly údaje, které s vytvořenými fakturačními řetězci zcela korespondovaly.

V rámci popsaného jednání jednotliví obžalovaní činili především tyto úkony:

Obžalovaný PXXXX ZXXXX v úmyslu provádět řetězové obchody s mraženým masem od slovenských dodavatelů, v rámci kterých bude snižována cena v důsledku neodvedení daně u prvního tuzemského obchodníka, nejprve zajistil odběratele obchodovaného zboží společnost KXXXX plus s.r.o. a následně dle požadavků jednatele této společnosti MXXXX KXXXX, který nevěděl o výše uvedené trestné činnosti, po dohodě s Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., od října 2013 do dubna 2014 organizoval obchody s masem, které bylo nakupováno od slovenských dodavatelů společnostmi XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. a fakturačně dodáváno přes společnosti XXXXX spol. s r.o., XXXXX s.r.o. či XXXXX s.r.o. společnosti XXXXX, jejímž byl PXXXX ZXXXX členem představenstva, pro konečného tuzemského velkooběratele KXXXX plus s.r.o., a fakticky bylo dodáváno od slovenských dodavatelů přímo do skladu pronajatého společností XXXXX u společnosti XXXXX spol. s r.o. v Kunovicích či do provozovny společnosti KXXXX plus s.r.o. v Podolí. PXXXX ZXXXX po dohodě s MXXXX OXXXX, jednajícím jménem společnosti XXXXX s.r.o., zajistil dodávky zboží od slovenské společnosti XXXXX, s.r.o. a dohodl rovněž dodání tohoto zboží přímo do společnosti XXXXX s.r.o. Dále PXXXX ZXXXX po předchozí dohodě s Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a Ing. RXXXX PXXXX zajistil pro provádění obchodů společnost XXXXX s.r.o., která na pozici ztraceného obchodníka zboží formálně nakoupené od slovenských dodavatelů prodávala společnosti XXXXX spol. s r.o., následně obstaral rovněž společnost XXXXX s.r.o., která pouze fakturačně deklarovala nákup zboží od společnosti XXXXX s.r.o. či od společnosti XXXXX s.r.o. a následný prodej zboží společnosti XXXXX, a instruoval jednatele společnosti XXXXX s.r.o. LXXXX MXXXX k vystavování příslušných dokladů za společnost XXXXX s.r.o. a k provádění úhrad tak, aby korespondovaly s takto fakturovanými nákupy zboží.

Jako představitel společnosti XXXXX PXXXX ZXXXX zboží fakturačně nakoupené od společností XXXXX spol. s r.o., XXXXX s.r.o. či XXXXX s.r.o. vždy obratem prodal společnosti XXXXX plus s.r.o., vystavil nebo nechal vystavit zaměstnancem JXXXX KXXXX příslušné doklady o těchto nákupech a prodejkách a provedl úhrady tak, aby korespondovaly s fakturovanými nákupy zboží, účetní doklady s obchody související zahrnul do účetnictví společnosti XXXXX a v příznácních k dani z přidané hodnoty této společnosti, která nechal zpracovat a která byla podána u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územního pracoviště Ostrava III, nepravdivě deklaroval pořízení zboží od tuzemských dodavatelů a uplatňoval s tím spojený nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých plnění, ačkoli zboží fakticky pořizoval od dodavatelů z jiného členského státu Evropské unie, takže společnost XXXXX na odpočet daně neměla nárok, a tím neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti v celkovém rozsahu 28 299 924,18 Kč.

Obžalovaný Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., se nejprve domluvil s PXXXX ZXXXX na účasti na obchodech s mraženým masem, které chtěli nakupovat od slovenských dodavatelů přes „ztraceného obchodníka“, ponižujícího cenu obchodovaného zboží na úkor daně z přidané hodnoty. Následně za předem dohodnutou odměnu jako jednatel společnosti XXXXX spol. s r.o. tuto společnost nejméně v období od 15. 10. 2013 do 13. 3. 2014 zapojil do účelových obchodních řetězců na pozici první nárazníkové společnosti, která obchodované zboží nakupovala od společnosti XXXXX s.r.o. a poté od společnosti XXXXX s.r.o. a obratem zboží prodávala společnost XXXXX, přičemž k těmto obchodům docházelo pouze fakturačně, sám Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., ani společnost XXXXX spol. s r.o. s obchodovaným zbožím nijak nedisponovali a zboží bylo dodáváno přímo odběrateli společnosti XXXXX společnosti KXXXX plus s.r.o. Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., se přitom po dohodě s PXXXX ZXXXX a Ing. RXXXX PXXXX účastnil i obstarání

společnosti XXXXX s.r.o. a jejího zapojení do účelových obchodních řetězců, instruoval jejího jednatele PXXXX TXXXX, aby jménem společnosti XXXXX s.r.o. založil korunový a eurový účet u Československé obchodní banky, a.s. a eurový účet na Slovensku, k nimž si od PXXXX TXXXX převzal přístupové kódy k elektronickému bankovníctví, a instruoval PXXXX TXXXX k provádění výběrů z účtů společnosti XXXXX s.r.o. a k předávání peněz jeho osobě nebo Ing. RXXXX PXXXX. Od měsíce října 2013 do dubna 2014 jménem společnosti XXXXX s.r.o. nakupoval zboží, zejména mražené kuřecí a krutí maso od slovenských dodavatelů – obchodních společností XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o., když se nejméně při jednání se slovenským dodavatelem XXXXX s.r.o. vydával za jednatele společnosti XXXXX s.r.o. PXXXX TXXXX, zakoupené zboží obratem opět pouze fakturačně přeprodával obchodní korporaci XXXXX s.r.o., vystavil nebo nechal vystavit příslušné doklady o těchto nákupech a prodeích, a to jak za společnost XXXXX s.r.o., tak i za společnost XXXXX s.r.o., přičemž prodejní cenu při prodeji z prvního na druhý článek řetězce (z XXXXX s.r.o. na XXXXX s.r.o.) vždy ponížil oproti nákupní ceně společnosti XXXXX s.r.o., a podle předchozí dohody s PXXXX ZXXXX a Ing. RXXXX PXXXX prováděl úhrady z účtů společnosti XXXXX s.r.o. i z účtů společnosti XXXXX spol. s r.o. tak, aby korespondovaly s fakturovanými nákupy zboží.

Dále Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., obstaral k zapojení do účelových obchodních řetězců společnost XXXXX s.r.o., která od ledna do dubna 2014 deklarovala nákup zboží od společností XXXXX s.r.o. či XXXXX s.r.o. a následný prodej společností XXXXX s.r.o. a XXXXX, a obstaral také nového jednatele a společníka společnosti XXXXX s.r.o. MXXXX BXXXX, který dle jeho pokynů a za jím přislíbenou odměnu vystavoval faktury pro společnosti XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. Účetní doklady zajišťující fakturační krytí spekulativních obchodů Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., poté zahrnul do přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX spol. s r.o., jež podával u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště v Otrokovicích.

Takto Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., činil přesto, že věděl, že fakticky obchody fakturačně deklarovaným způsobem neproběhly, maso bylo přepravováno od slovenských dodavatelů přímo do skladu pronajatého společností XXXXX u společnosti XXXXX spol. s r.o. v Kunovicích či do provozovny společnosti XXXXX s.r.o. v Podolí, přičemž nízká cena obchodovaného zboží byla způsobena nepřiznáním a neodvedením daně z přidané hodnoty u prvních tuzemských obchodníků XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o., a podílel se tak na neoprávněném snížení daňové povinnosti společnosti XXXXX v celkové výši 28 299 924,18 Kč.

Obžalovaný Ing. RXXXX PXXXX se v době od října 2013 do dubna 2014 po předchozí dohodě s Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a PXXXX ZXXXX za předem slíbenou a fakticky vyplácenou odměnu 50 tis. Kč týdně podílel na řízení společností XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. a na jejich zapojení do účelových obchodních řetězců s masem a podílel se rovněž na financování těchto obchodů. Dle pokynů Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., společně s MXXXX BXXXX založil jménem společnosti XXXXX s.r.o. bankovní účet u Komerční banky a.s. a fakticky účet ovládal, prováděl úhrady z tohoto účtu na účty společností XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. tak, aby korespondovaly s fakturovanými nákupy zboží, a kontroloval platby přijímané ze společnosti XXXXX s.r.o., případně ze společnosti XXXXX, přičemž poté, co byly finanční prostředky společnosti XXXXX s.r.o. správcem daně zajištěny, společně s Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., obstaral převod společnosti XXXXX s.r.o. na JXXXX MXXXX, která se stala novou jednatelkou společnosti. Dále se Ing. RXXXX PXXXX účastnil na přerozdělování finančních prostředků, které vybíral v hotovosti z účtu společnosti XXXXX s.r.o. její jednatel PXXXX TXXXX, a plnil i další úkoly, které mu v souvislosti s obchodováním s masem udílel Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D. Takto Ing. RXXXX PXXXX činil, ačkoli věděl, že nízká cena obchodovaného zboží je

dána neodvedením daně z přidané hodnoty u prvních tuzemských společností, které se obchodů účastnily, a podílel se tak společně s dalšími osobami na neoprávněném snížení daňové povinnosti společnosti XXXXX v celkové výši 28 299 924,18 Kč.

Obžalovaný PXXXX TXXXX jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. v době od 30. 10. 2013 do 23. 4. 2014 po předchozí dohodě s Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., za předem slíbenou a fakticky vyplácenou odměnu zapojil tuto svou společnost do obchodních řetězců na pozici ztraceného obchodníka a umožnil Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., aby tento sám či prostřednictvím dalších osob jménem společnosti XXXXX s.r.o. formálně nakupoval a prodával zboží (mražené maso), aby vystavoval nebo nechal vystavovat příslušné doklady o nákupech a prodeích zboží a aby prováděl platby z bankovních účtů společnosti XXXXX s.r.o. Obžalovaný PXXXX TXXXX přitom podle pokynů Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., nejprve založil jménem společnosti XXXXX s.r.o. korunový a eurový účet u Československé obchodní banky, a.s. a také bankovní účet na Slovensku, předal Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., čipovou kartu a PIN kód k provádění elektronických transakcí na bankovních účtech společnosti a následně podle jeho pokynů prováděl výběry hotovosti z účtů společnosti XXXXX s.r.o., přičemž vybranou hotovost předával Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., nebo Ing. RXXXX PXXXX.

V souvislosti s obchody, o nichž PXXXX TXXXX věděl, že probíhají toliko fakturačně, neboť on sám se zbožím nijak nenakládal, nevystavoval objednávky ani nesháněl odběratele, nevedl řádně účetnictví, přijaté ani vystavované doklady neevidoval a jménem společnosti XXXXX s.r.o. ani nepodával přiznání k DPH, přičemž současně věděl, že na účtech společnosti, ke kterým měl dispoziční oprávnění, nezůstávají žádné finanční prostředky, takže ani žádná jiná osoba nemohla daň z přidané hodnoty s obchody související zaplatit, a tím se společně s dalšími osobami podílel na neoprávněném snížení daňové povinnosti společnosti XXXXX, související s uplatněním odpočtu daně z přijatých tuzemských plnění, pořízených prostřednictvím ztraceného obchodníka XXXXX s.r.o. přes další články řetězce XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. v celkové ve výši 27 659 415,15 Kč.

Obžalovaný MXXXX BXXXX jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. v době od 8. 1. 2014 do 23. 4. 2014 po dohodě s Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a za předem slíbenou odměnu 10 tis. Kč měsíčně zapojil společnost XXXXX s.r.o. do obchodních řetězců, podle pokynů Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., založil společně s Ing. RXXXX PXXXX jménem společnosti XXXXX s.r.o. bankovní účet u Komerční banky a.s. a umožnil Ing. RXXXX PXXXX s tímto účtem disponovat. Podle pokynů Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., MXXXX BXXXX vystavoval faktury za obchodované zboží pro společnosti XXXXX, XXXXX, s.r.o. a XXXXX s.r.o. a poté, co obchodní korporaci XXXXX s.r.o. začala prověřovat finanční správa, převedl tuto dne 2. 3. 2015 na novou majitelku a jednatelku JXXXX MXXXX, přičemž účetní doklady zajišťující fakturační krytí spekulativních obchodů umožnil zahrnout do přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX s.r.o., které byly podány Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 2.

Takto MXXXX BXXXX činil, ačkoli věděl, že obchody přes společnost XXXXX s.r.o. probíhají toliko fakturačně, neboť on sám se zbožím nijak nenakládal a vystavoval fakturace za několik obchodních článků současně, a současně věděl, že mezi společnostmi XXXXX s.r.o. a dalšími dochází ke snížení ceny obchodovaného zboží, což je spojeno s neplněním daňových povinností společnosti XXXXX s.r.o., a tím se společně s dalšími osobami podílel na neoprávněném snížení daňové povinnosti společnosti XXXXX, související s uplatněním odpočtu daně z přijatých tuzemských plnění, pořízených prostřednictvím ztraceného obchodníka XXXXX s.r.o. přes další články řetězce a přes společnost XXXXX s.r.o. nejméně za zdaňovací období měsíců leden až duben 2014 v celkové ve výši 15 554 936,95 Kč.

Obžalovaný LXXXX MXXXX jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. v době od 30. 10. 2013 do 13. 3. 2014 po předchozí dohodě s PXXXX ZXXXX a za předem dohodnutou odměnu ve výši marže z nákupů a prodejů zboží zapojil tuto svou společnost do obchodních řetězců na pozici druhé a později třetí nárazníkové společnosti, která pouze formálně deklarovala nákup zboží od společnosti XXXXX s.r.o. a případně XXXXX s.r.o. a následný prodej společnosti XXXXX, a podle instrukcí PXXXX ZXXXX vystavoval nebo nechal vystavovat účetní doklady společnosti XXXXX s.r.o. a prováděl úhrady z účtu společnosti tak, aby korespondovaly s fakturovanými nákupy zboží, přestože si byl vědom, že fakticky obchody deklarovaným způsobem neproběhly, neboť mražené maso bylo slovenskými dodavateli dodáváno přímo společnosti XXXXX do mrazíren XXXXX spol. s r. o. v Kunovicích, a věděl, že společnost XXXXX s.r.o. se zbožím nijak nenakládala, pouze poskytovala fakturační krytí k tomu, aby společnost XXXXX mohla ve svých příznáních k DPH deklarovat nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců registrovaných k DPH v České republice, účetní doklady zajišťující fakturační krytí spekulativních obchodů poté zahrnul do příznání k dani z přidané hodnoty společnosti XXXXX s.r.o., které byly doručeny správci daně – Finančnímu úřadu pro Jihomoravský kraj, Územnímu pracovišti Brno II. Tímto jednáním se LXXXX MXXXX společně s dalšími osobami podílel na neoprávněném snížení daňové povinnosti společnosti XXXXX, související s uplatněním odpočtu daně z přijatých tuzemských plnění, která byla fakturována přes jeden z článků řetězce – společnost XXXXX s.r.o. nejméně za zdaňovací období měsíců říjen 2013 až březen 2014 v celkové ve výši 26 988 816,50 Kč,

Obžalovaný MXXXX OXXXX, jednající z titulu plné moci za společnost XXXXX spol. s r.o., v měsíci říjnu 2013 po předchozí dohodě s PXXXX ZXXXX a za předem slíbenou odměnu zapojil společnost XXXXX spol. s r.o. do obchodních řetězců na pozici ztraceného obchodníka, když jménem XXXXX spol. s r.o. formálně nakupoval mražené kuřecí maso od slovenského dodavatele XXXXX, s.r.o. (XXXXX s.r.o.) a opět formálně toto zboží prodával společnosti XXXXX spol. s r.o., podle instrukcí PXXXX ZXXXX vystavoval příslušné doklady o nákupech a prodeích zboží a prováděl platby z bankovních účtů společnosti XXXXX spol. s r.o. těmto obchodům korespondující. Takto deklarované obchody však nezahrnul do příznání společnosti XXXXX spol. s r.o. k dani z přidané hodnoty, neboť daňové příznání za rozhodné období měsíce října 2013 vůbec nepodal, a věděl, že toto příznání nepodal ani jednatel společnosti PXXXX NXXXX, který o uskutečněných obchodech nevěděl, a současně si byl také vědom, že společnost XXXXX spol. s r.o. se zbožím nijak nenakládala, pouze poskytovala fakturační krytí k tomu, aby XXXXX mohla ve svých příznáních k DPH deklarovat nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců registrovaných k DPH v České republice. Tímto jednáním se MXXXX OXXXX společně s dalšími osobami podílel na neoprávněném snížení daňové povinnosti společnosti XXXXX, související s uplatněním odpočtu daně z přijatých tuzemských plnění, pořízených prostřednictvím ztraceného obchodníka XXXXX s.r.o. a přes další článek řetězce XXXXX spol. s r.o. za zdaňovací období měsíce října 2013 ve výši 640 509,03 Kč.

Za to byl obžalovanému PXXXX ZXXXX uložen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání šesti let a čtyř měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, na dobu deseti let. Obžalovanému Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., byl uložen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl tomuto obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce

statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, na dobu deseti let. Obžalovanému Ing. RXXXX PXXXX byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, ve smyslu § 58 odst. 4 tr. zákoníku, uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce pěti let. Obžalovanému PXXXX TXXXX byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku, uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce pěti let. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl dále tomuto obžalovanému uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, na dobu sedmi let. Obžalovanému MXXXX BXXXX byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku, uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce pěti let. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen také trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, na dobu pěti let. Obžalovanému LXXXX MXXXX byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku, uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce pěti let. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, na dobu sedmi let. Obžalovanému MXXXX OXXXX byl za výše uvedený trestný čin a sbíhající se trestné činy podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 348 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Blansku dne 18. 11. 2014, sp. zn. 14 T 168/2019, uložen podle § 240 odst. 2, § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti let a čtyř měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. ř. zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Blansku dne 18. 11. 2014, sp. zn. 14 T 168/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Naproti tomu byli obžalovaní MXXXX KXXXX, narozen XXXXX v XXXXX, jednatel společnosti KXXXX s.r.o., bytem XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX, a obžalovaná obchodní korporace KXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, zproštěni podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, č. j. 3 KZV 37/2017-389, která byla předána Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 5. 12. 2019 pro skutky, že

I.
obžalovaný MXXXX KXXXX měl společně s obžalovanými PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX, MXXXX BXXXX, LXXXX MXXXX a MXXXX OXXXX:

na území Zlínského kraje a jinde v době od 15. 10. 2013 do 23. 4. 2014 po předchozí vzájemné domluvě a podrobném naplánování zamýšlené trestné činnosti v úmyslu zkrátit daň a obohatit tak sebe ke škodě České republiky, se ve vzájemné kooperaci podíleli, jako součást společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činnosti, na soustavném páčání úmyslné trestné činnosti, kterou organizovali Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a PXXXX ZXXXX, a to tak, že z obchodních společností:

- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX spol. s r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,

- XXXXX, spol. s r. o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- KXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,

vytvořili účelové obchodní řetězce, v rámci kterých realizovali spekulativní nákupy a prodeje zboží (masa), jejichž účelem bylo neoprávněné snížení daně z přidané hodnoty u společnosti XXXXX a pořízení obchodovaného zboží za cenu sníženou o DPH. Ačkoli zboží bylo společností XXXXX fakticky pořizováno od dodavatelů z jiného členského státu Evropské unie (ze Slovenské republiky), bylo obžalovanými v rámci jednotlivých článků řetězců nepravdivě a toliko formálně fakturačně deklarováno takové přeprodávání zboží, v jehož důsledku došlo k přenesení daňového zatížení vždy na první tuzemské články řetězce – nejprve na společnost XXXXX spol. s r.o. a později XXXXX s.r.o. (tzv. ztracené obchodníky), které však vůbec nepodávaly příznání k dani z přidané hodnoty a tedy daň související s pořízením zboží z jiného členského státu a s uskutečněním zdanitelného plnění nepřiznaly a neodvedly. V daňových příznáních společnosti XXXXX pak bylo nepravdivě deklarováno pořízení zboží od dodavatelů z České republiky, a to dle fakturací od dodavatelů XXXXX spol. s r. o., XXXXX s.r.o. nebo XXXXX s.r.o. ačkoli ve skutečnosti bylo zboží pořízeno přímo od slovenských dodavatelů XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o. (do 31. 12. 2015 obchodní firma XXXXX s.r.o.), se sídlem XXXXX, nebo XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX. Přeprava takto obchodovaného zboží byla prováděna dle požadavků MXXXX KXXXX a pokynů PXXXX ZXXXX z mrazíren ve Sládkovičově a Novém Městě nad Váhom vždy přímo do mrazíren společnosti XXXXX spol. s r.o. v Kunovicích, se kterou měla společnost XXXXX uzavřenu smlouvu o skladování, nebo přímo do místa provozovny společnosti KXXXX plus s.r.o. v Podolí (okres Uherské Hradiště).

Konkrétně se obžalovaní Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., PXXXX ZXXXX, Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX, MXXXX BXXXX, LXXXX MXXXX, MXXXX OXXXX a MXXXX KXXXX měli podílet na vytvoření fakturačních řetězců v tomto složení:

v době od 15. 10. 2013 do 22. 10. 2013:

XXXXX, s.r.o. (Slovenská republika) → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX→ KXXXX s.r.o.,

v době od 30. 10. 2013 do 19. 12. 2013:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o., XXXXX, s.r.o., XXXXX s.r.o. (všechny ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX→ XXXXX s.r.o.,

v době od 8. 1. 2014 do 13. 3. 2014:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o. (obě ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX→ XXXXX s. r. o.,

dne 7. 1. 2014 a v době od 22. 4. 2014 do 23. 4. 2014:

XXXXX s.r.o. (ze Slovenské republiky) → XXXXX s. r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX→ XXXXX s.r.o.,

přičemž přes jednotlivé fakturační články řetězců byly nepravdivě vykazovány nákupy a prodeje mraženého masa, a to vždy s ponížením prodejní ceny oproti ceně nákupní u prvního tuzemského obchodníka, čímž bylo společností XXXXX a KXXXX s.r.o. umožněno i přes marži jednotlivých článků řetězce získat zboží za cenu nižší nežli byla cena slovenských dodavatelů. Společnost XXXXX pak v souvislosti s těmito obchody ve svých příznáních k dani z přidané hodnoty, jež nechal zpracovat PXXXX ZXXXX a jež byla podána u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava III ve dnech 11. 12. 2013 (za říjen 2013), 22. 1. 2014 (za listopad 2013), 22. 1. 2014

(za prosinec 2013), 18. 3. 2014 (za leden 2014), 23. 3. 2014 (za únor 2014), 22. 4. 2014 (za březen 2014) a 15. 5. 2014 (za duben 2014), v rozporu s ustanovením § 72 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, neoprávněně deklarovala nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých zdanitelných plnění od údajných tuzemských dodavatelů, a to takto:

a) z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX spol. s r. o.:

- za měsíc říjen roku 2013 ve výši 640 509,03 Kč,

b) z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX s.r.o.:

- za měsíc říjen roku 2013 ve výši 300 733,62 Kč,

- za měsíc listopad roku 2013 ve výši 6 407 895,59 Kč,

- za měsíc prosinec roku 2013 ve výši 5 395 848,99 Kč,

- za měsíc leden roku 2014 ve výši 7 140 403,63 Kč,

- za měsíc únor roku 2014 ve výši 6 234 200,71 Kč,

- za měsíc březen roku 2014 ve výši 1 509 733,96 Kč,

c) a z přijatých zdanitelných plnění od společnosti XXXXX s.r.o.:

- za měsíc leden roku 2014 ve výši 234 786,02 Kč,

- za měsíc duben roku 2014 ve výši 435 812,63 Kč,

a celkem tak byla České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Zlínský kraj, způsobena škoda ve výši 28 299 924,18 Kč.

Další obchodní korporace pak za účelem zastření daňového úniku ve svých příznacích k DPH, která byla podána jménem společnosti XXXXX spol. s r.o. u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Otrokovicích, jménem společnosti XXXXX s.r.o. u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 2, jménem společnosti XXXXX s.r.o. u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno II, a jménem společnosti XXXXX s.r.o. u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územní pracoviště v Uherském Hradišti, uváděly údaje, které s vytvořenými fakturačními řetězci zcela korespondovaly,

příčemž obžalovaný MXXXX KXXXX měl jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. nejméně v době od 15. 10. 2013 do 23. 4. 2014 po předchozí dohodě s PXXXX ZXXXX zapojil společnost XXXXX s.r.o. do účelového obchodního řetězce na pozici konečného tuzemského velkoodběratele, a to s vědomím, že maso, které společnost XXXXX s.r.o. nakupovala od společnosti XXXXX pochází od dodavatelů z jiného členského státu Evropské unie (ze Slovenska) a cenová výhoda nakupovaného zboží je způsobena neoprávněným snížením daně z přidané hodnoty u některé ze společností, které zboží v České republice pouze účelově přeprodávaly. Obžalovaný MXXXX KXXXX v rámci obchodování stanovoval sortiment, cenu a množství nakupovaného masa, instruoval, PXXXX ZXXXX, aby za společnost XXXXX uzavřel smlouvu o skladování se společností XXXXX spol. s r. o. v Kunovicích a za účelem přerušení přepravy od slovenského dodavatele do společnosti XXXXX s.r.o. požadoval dodání zboží prostřednictvím těchto skladových prostor společnosti XXXXX spol. s r. o. v Kunovicích, přičemž od obžalovaného PXXXX ZXXXX, věděl, jakým způsobem bylo zboží pořízeno, kdo je slovenským dodavatelem zboží, a že za cenu deklarovanou společností XXXXX toto zboží přímo od slovenského dodavatele nenakoupil. Tímto jednáním se MXXXX KXXXX měl společně s dalšími osobami podílet na neoprávněném snížení daňové povinnosti na dani z přidané hodnoty u společnosti XXXXX ve výši 28 299 924,18 Kč.

II.

Obžalovaná obchodní korporace XXXXX s r.o. se měla z rozhodnutí a pokynů svého jednatele MXXXX KXXXX, v rámci své obchodní činnosti, spočívající v nákupu a prodeji mraženého masa, a ve svůj prospěch, spočívající zejména ve výhodné nákupní ceně obchodovaného zboží, v době od 15. 10. 2013 do 23. 4. 2014 po předchozí dohodě

MXXXX KXXXX s PXXXX ZXXXX podílela, jako součást společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbu činnosti, na soustavném páčání úmyslné trestné činnosti, kterou organizovali PXXXX ZXXXX a Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a které se dále účastnili Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX, MXXXX BXXXX, LXXXX MXXXX a MXXXX OXXXX, a to tak, že se měla stát součástí obchodních řetězců, tvořených dále obchodními korporacemi:

- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX spol. s r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX, spol. s r. o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX s.r.o., IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX s.r.o., IČO: 02201992, se sídlem XXXXX,
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX.

Prostřednictvím těchto obchodních korporací pak společnost KXXXX s.r.o. uskutečňovala obchody, které byly fakturačně vykazovány takto:

v době od 15. 10. 2013 do 22. 10. 2013:

XXXXX, s.r.o. (Slovenská republika) → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX → XXXXX s.r.o.,

v době od 30. 10. 2013 do 19. 12. 2013:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o., XXXXX, s.r.o., XXXXX s.r.o. (všechny ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX → XXXXX s.r.o.,

v době od 8. 1. 2014 do 13. 3. 2014:

XXXXX s.r.o., XXXXX s.r.o. (obě ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX spol. s r. o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX → XXXXX s.r.o.,

dne 7. 1. 2014 a v době od 22. 4. 2014 do 23. 4. 2014:

XXXXX s.r.o. (ze Slovenské republiky) → XXXXX s.r.o. → XXXXX s.r.o. → XXXXX → XXXXX s.r.o.,

ačkoli ve skutečnosti bylo zboží pořizováno přímo společností XXXXX od dodavatelů z jiného členského státu (ze Slovenské republiky), a to mělo být činěno ve prospěch konečného odběratele XXXXX s.r.o., když cílem deklarovaných fakturací mělo být přenesení daňového zatížení spojeného s pořízením zboží z jiného členského státu a uskutečněním zdanitelného plnění vždy na první tuzemský článek řetězce – nejprve na společnost XXXXX spol. s r.o. a později XXXXX s.r.o. (tzv. ztracené obchodníky), které přitom daň z přidané hodnoty související s pořízením zboží z jiného členského státu a uskutečněním zdanitelného plnění nepřiznaly a neodvedly. V daňových příznacích společnosti XXXXX, jež byla podána u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava III ve dnech 11. 12. 2013 (za říjen 2013), 22. 1. 2014 (za listopad 2013), 22. 1. 2014 (za prosinec 2013), 18. 3. 2014 (za leden 2014), 23. 3. 2014 (za únor 2014), 22. 4. 2014 (za březen 2014) a 15. 5. 2014 (za duben 2014), pak byl v rozporu s ustanovením § 72 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, neoprávněně deklarován nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých zdanitelných plnění od údajných tuzemských dodavatelů XXXXX spol. s r. o., XXXXX s.r.o. nebo XXXXX s.r.o. (jak jsou specifikovány v příloze číslo 1 obžaloby), ačkoli ve skutečnosti bylo zboží pořízeno přímo od slovenských dodavatelů XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX, XXXXX s.r.o. (do 31. 12. 2015 obchodní firma XXXXX s.r.o.), se sídlem XXXXX, nebo XXXXX s.r.o., se sídlem XXXXX. Fakticky bylo zboží přepravováno dle požadavků MXXXX KXXXX a pokynů PXXXX ZXXXX z mrazíren ve Sládkovičově a Novém Městě nad Váhom vždy v rámci jedné přepravy do mrazíren společnosti XXXXX spol. s r. o. v Kunovicích, se kterou měla společnost XXXXX uzavřenu smlouvu o skladování, nebo bylo dodáváno přímo společnosti XXXXX s.r.o. do místa vykládky

v Podolí (okres Uherské Hradiště). Společnost XXXXX s.r.o. faktury deklarující nákup obchodovaného zboží od společnosti XXXXX v celkové hodnotě nejméně 229 970 380,83 Kč zahrnula do svého účetnictví a provedla s tím související platby a měla tak získat

- jednak výhodu nižší ceny nakoupeného zboží, neboť cena zboží, pořizovaného společností XXXXX s.r.o. od společnosti XXXXX byla přes několikrátý přeprdej tohoto zboží nižší nežli cena, za kterou zboží dodávali do řetězce prvotní dodavatelé ze Slovenské republiky,
- a jednak výhodu uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých plnění z tuzemska, a celkem se tak společnost XXXXX s.r.o. měla svým jednáním podílet na neoprávněném snížení daně z přidané hodnoty u společnosti XXXXX za zdaňovací období měsíců říjen 2013 až duben 2014 ve výši 28 299 924,18 Kč

– ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro Zlínský kraj,

tedy obžalovaný MXXXX KXXXX a společnost XXXXX s.r.o.

a) úmyslným společným jednáním ve větším rozsahu měli zkrátit daň, spáchat takový čin nejméně se dvěma osobami, ve velkém rozsahu a jako členové organizované zločinecké skupiny

b) měli se účastnit činnosti organizované zločinecké skupiny,

tím měli spáchat obžalovaný MXXXX KXXXX a společnost XXXX s.r.o.

a) zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016 (dále jen trestní zákoník), spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

b) zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea 2. tr. zákoníku, protože v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2. Proti tomuto rozsudku si v zákonné lhůtě podali odvolání obžalovaní PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., MXXXX BXXXX a MXXXX OXXXX a dále státní zástupce ohledně obžalovaných PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX a MXXXX BXXXX (ohledně obžalovaného LXXXX MXXXX a v celé zprošťující části nabytý napadený rozsudek právní moci).
3. V odůvodnění odvolání obžalovaného PXXXX ZXXXX, které zpracovala jeho obhájkyň, se uvádí, že toto je zaměřeno proti výrokům o vině i trestu. Má se totiž za to, že skutková zjištění jsou nejasná a neúplná, soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, o správnosti skutkových zjištění vznikly pochybnosti a uložený trest je nepřiměřený.
4. Předně se namítá, že skutková zjištění vyjádřená ve skutkové větě výroku o vině jsou nesprávná. Obžalovaný se za organizátora trestné činnosti nepovažuje, když každý z obžalovaných měl v obchodech s masem svou roli, kdy někdo měl k dispozici obchodní společnosti, které fungovaly jako nárazníkové, někteří z nich měli dodavatele masa, jiní měli odběratele této komodity a někteří zajistili finance pro obchodování. Kromě své vlastní společnosti znal obžalovaný pouze slovenské dodavatele, ostatní společnosti, které měly tvořit účelové obchodní řetězce, obžalovaný nezná, tyto si obstarávali další obžalovaní, kteří je také fakticky ovládali. Např. obžalované BXXXX a TXXXX odvolatel poznal až v souvislosti se zahájením trestního stíhání a nikdy s nimi před tím nekomunikoval. Pokud nalézací soud nehodnotí jeho doznání jako úplné, tak se poukazuje na to, že obžalovaný svoji výpověď hodnotí jako pravdivou, přičemž přihlédnout se musí k tomu, že od trestné činnosti uplynulo více než 6 let.

5. Postup nalézacího soudu, kterým nebylo vyhověno návrhu na konfrontaci se svědky GXXXX a Ing. SXXXX, obhajoba hodnotí jako opomenutí velmi podstatného důkazu, což zakládá podstatnou vadu řízení. Stejně tak se za podstatnou vadu řízení považuje, pokud odvolateli nebyl přiznán status spolupracujícího obviněného, ačkoli od policejního orgánu dostal předběžný příslib takového postupu.
6. Obhajoba dále zdůrazňuje, že řízení probíhalo nepřiměřeně dlouhou dobu, přičemž obžalovaný žije řádným životem a je nutné na něj nahlížet jako na osobu bezúhonnou. Trestné činnosti upřímně litoval, páchal ji jen velmi krátkou dobu a dobrovolně od ní upustil.
7. Z těchto důvodů se má za to, že uložený trest je nepřiměřeně přísný, neboť dostatečným způsobem nebyla zohledněna kritéria uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Podle přesvědčení obhajoby naopak mělo být využito postupu dle § 58 odst. 1 tr. zákoníku a měl být tedy uložen trest pod spodní hranicí zákonné trestní sazby s tím, že odvolání rozebírá i zákonné podmínky takového postupu. Celkově uložený trest je hodnocen pouze jako represivní a uložený v rozporu se zásadou individualizace trestu.
8. Zároveň se obhajoba vyjadřuje k odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obžalovaného ZXXXX, přičemž se zdůrazňuje, že odvolatel je nemajetný a jsou proti němu vedeny exekuce pro dluhy ve výši 5 500 000 Kč. Není zde předpoklad možnosti zaplacení jakéhokoli peněžitého trestu, notabene peněžitého trestu navrhovaného státním zástupcem. Tento je zjevně nedobytný. Obžalovaný pečuje o nezletilou dceru, v trestním řízení je ohrožen nepravomocně uloženým nepodmíněným trestem v trvání 6 let a 4 měsíců a lze tak předpokládat, že by výkonem peněžitého trestu byla ohrožena výchova a výživa nezletilé dcery.
9. Závěrem bylo navrženo, aby vrchní soud ohledně obžalovaného PXXXX ZXXXX napadený rozsudek zrušil dle § 258 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), odst. 2 tr. ř. a aby podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení s tím, že odvolání státního zástupce bude jako nedůvodné zamítnuto.
10. V odůvodnění odvolání obžalovaného Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., zpracovaném jeho obhájkyň, se uvádí, že toto je zaměřeno proti všem výrokům napadeného rozsudku týkajícím se tohoto obžalovaného. Sám rozsudek totiž trpí vadami vyvolanými nesprávností některých skutkových zjištění a tím, že krajský soud nepostupoval důsledně ve smyslu zásady in dubio pro reo. Výrok o trestu je pak opřen o údajné organizátorství obžalovaného, ačkoli výrok o vině takové označení neobsahuje. Bylo porušeno i ustanovení trestního zákona, neboť obžalovaný měl být správně zproštěn obžaloby. Celkově je uložený trest nepřiměřený.
11. Pokud se týká problematiky výroku o vině, pak obhajoba zdůrazňuje, že nebyla prokázána účast obžalovaného na trestné činnosti. Pokud obžalovaný působil jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o., pak daňové povinnosti stran této společnosti si plnil a nebyl zjištěn jakýkoli nedostatek v souvislosti s jejich plněním. Stran ostatních společností pak obžalovaný nenese žádnou odpovědnost za vedení jejich účetnictví a plnění jejich daňových povinností. Nikdo ze svědků ani obžalovaných neuvedl, že by obžalovaný Ing. VXXXX jakýmkoli způsobem ovlivnil neodvedení daně u těchto společností. Obžalovaný je neovládal a na plnění jejich povinností neměl žádný vliv. Nebyla prokázána ani žádná domluva mezi všemi obžalovanými stran páchaní trestné činnosti, která je kladena obžalovanému za vinu. Zpochybňován je i závěr, že obžalovaný nakupoval zboží jménem společnosti XXXXX s.r.o., kdy sice spoluobžalovaný Ing. PXXXX hovořil o nějakých objednávkách

realizovaných odvolatelem, ale jednalo se pouze o jeho spekulaci. Celkově jsou tedy závěry soudu o vině odvolatele založené na domněnkách a úvahách (jiných) obžalovaných, aniž by bylo prokázáno, že by se obžalovaný skutečně vědomě dopouštěl zkrácení daně. Celkově tedy je stran této problematiky postup nalézacího soudu hodnocen jako postup realizovaný v rozporu se zásadou in dubio pro reo.

12. Obhajoba z opatrnosti napadá i výrok o trestu pro případ, že se odvolací soud neztotožní s názorem, že by tento odvolatel měl být obžaloby zproštěn. V první řadě se vytýká, že v rámci úvah o druhu a výměře trestu soud tomuto obžalovanému přičítá organizátorství, ačkoli je to v rozporu s jeho vlastními úvahami o právní kvalifikaci jednání, kdy se hovoří pouze o spolupachatelství. Obžalovaný Ing. VXXXX pak ani nemohl organizovat obchodování s masem, neboť obžalovaný ZXXXX začal s obchody již před seznámením s tímto odvolatelem. Následně se role obžalovaného Ing. VXXXX srovnává s rolí obžalovaného ZXXXX, kdy na jedné straně Ing. VXXXX vyčítá, že nevypovídal a neprojevil lítost, a přitom na jedné straně sám konstatuje, že výpověď obžalovaného ZXXXX není zcela věrohodná. Podle přesvědčení obhajoby tedy nalézací soud měl tomuto odvolateli mimořádně snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby, stejně jako spoluobviněným MXXXX, BXXXX a TXXXX. Znovu se zdůrazňuje, že obžalovaný Ing. VXXXX nebyl iniciátorem obchodování s masem a neměl žádný vliv na neodvedení DPH u společnosti XXXXX spol. s r.o. a XXXXX s.r.o. Společnost XXXXX ukončila obchody s masem již v první polovině března 2014, přičemž dle rozsudku měly vytýkané obchody probíhat ještě více než měsíc. Od trestné činnosti již uplynulo více než 6 let a po celou dobu vede obžalovaný Ing. VXXXX řádný život. Již samotné trestní řízení a jeho délka významně zasáhly do života obžalovaného, přičemž trest bude mít zásadní dopad na celou rodinu obžalovaného, kdy obžalovaný s manželkou pečuje o 7letého syna. Příslušné finanční úřady neevidují k dnešnímu dni žádnou škodu a dlužné DPH bylo dodatečně v celém rozsahu uhrazeno. Celkově je tedy trest uložený nalézacím soudem hodnocen jako nepřiměřený.
13. Pokud státní zástupce požaduje uložení peněžitého trestu, pak se zdůrazňuje, že takový trest by byl nedobytný, neboť obžalovaný je sice formálně zaměstnán, ale nepobírá žádnou mzdu, je nemajetný, bez příjmů a je proti němu vedeno několik exekucí.
14. Závěrem bylo navrženo, aby vrchní soud napadený rozsudek ohledně obžalovaného Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., zrušil a věc vrátil soudu I. stupně, aby učinil nové rozhodnutí, příp. aby alespoň zrušil výrok o trestu a mimořádně snížil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku.
15. V dodatečně došlém doplňku odvolání se navrhuje doplnění dokazování listinami, které mají osvětlit současné osobní a majetkové poměry obžalovaného Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., s tím, že tyto listiny tvoří přílohu doplňku tohoto odvolání.
16. V odůvodnění odvolání obžalovaného MXXXX BXXXX, které zpracoval jeho obhájce, se uvádí, že toto je zaměřeno proti výroku o vině i trestu, a to z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) tr. ř.
17. Předně obžalovaný namítá nesprávnost skutkových zjištění učiněných soudem I. stupně, jakož i nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Obžalovaný se ke skutečnostem kladeným za vinu vyjadřoval konzistentně a věrohodně, přičemž zejména uvedl, že se stal jednatelem společnosti XXXXX s.r.o., a to na žádost známého, obžalovaného Ing. VXXXX.

Obžalovaný Ing. VXXXX mu svou žádost zdůvodnil tím, že potřebuje nějaké obchody provést přes další společnost, protože „ne všude má přátele“. Přislíbil mu finanční odměnu. V době obchodu s masem obžalovaný Ing. VXXXX obžalovanému BXXXX nabídl, aby pro něj pracoval jako asistent zejména pro administrativní činnosti, za což mu přislíbil odměnu 10 tis. Kč měsíčně. Pro odvolatele to byl zajímavý finanční přivýdělek, a proto nabídku přijal. Skutečně vystavoval faktury pro obžalovaného Ing. VXXXX, resp. jeho společnosti, a to podle jeho pokynů, přičemž obžalovaný Ing. VXXXX fakticky řídil chod i obchodování společnosti XXXXX s.r.o. Odvolatel sice obžalovaného Ing. VXXXX v několika případech doprovázel na schůzky, do kterých však vůbec nezasahoval. Bankovní účet společnosti XXXXX s.r.o. založil na základě pokynů obžalovaného Ing. VXXXX, přičemž přístup k účtu předal obžalovanému PXXXX. Rozhodně však při tom obžalovaný nejednal v úmyslu zkrátit daň, poplatek a jinou podobnou platbu. Nedošlo tak k naplnění subjektivní stránky trestného činu.

18. Vědomost obžalovaného o tom, že obchody s mraženým masem probíhaly pouze fiktivně, nebyla v řízení podložena žádnými přímými důkazy. Z výsledku spoluobžalovaného PXXXX jasně vyplývá, že obžalovaný BXXXX se na obchodech s výjimkou vystavování faktur nijak nepodílel, nekomunikoval s obchodními partnery, ani nerozhodoval o financích. Sám obžalovaný PXXXX označil obžalovaného BXXXX pouze za „přísluhovače“. Rovněž obžalovaný ZXXXX potvrdil, že o krácení daní měli vědomost pouze obžalovaní PXXXX, Ing. VXXXX a OXXXX, nikoli obžalovaný BXXXX. Vinu obžalovaného BXXXX nepotvrzují ani spoluobžalovaní TXXXX a OXXXX, obžalovaný MXXXX připustil, že se s obžalovaným BXXXX párkrát viděl a že obžalovaný BXXXX při nich nebyl aktivní. Ze schůzek nebylo možné vyzorovat, že by mělo docházet ke krácení DPH. Také poznámkový blok s poznámkami, který předložil obžalovaný BXXXX, svědčí o tom, že to byl obžalovaný Ing. VXXXX, kdo fakticky rozhodoval o tom, jaké faktury má obžalovaný BXXXX vystavit. O tom nakonec svědčí i výsledky domovní prohlídky u obžalovaného Ing. VXXXX. V souvislosti s tím také obhajoba poukazuje na odposlechy telefonních hovorů, ze kterých vyplývá, že BXXXX se o trestné činnosti dozvěděl až dodatečně a jakmile k tomu došlo, snažil se svoji činnost ukončit. Tomu odpovídá i skutečnost, že následně opravdu obžalovaný Ing. VXXXX vyhověl jeho žádosti, aby společnost XXXXX s.r.o. byla převedena na jinou osobu. Samotná fakturace není dostatečným důkazem o úmyslném zavinění obžalovaného BXXXX ve vztahu ke krácení DPH. Jednalo se pouze o administrativní činnost.
19. Ve vztahu k výroku o trestu se uvádí, že na základě výše uvedených okolností je tento nepřiměřený.
20. Závěrem bylo navrženo, aby odvolací soud napadený rozsudek z důvodů dle § 258 odst. 1 písm. a) až e) tr. ř. zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí dle § 259 tr. ř., anebo sám rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby dle § 226 písm. b) tr. ř.
21. V odůvodnění odvolání obžalovaného MXXXX OXXXX, které zpracoval jeho obhájce, se uvádí, že toto je zaměřeno proti výroku o trestu.
22. Zdůrazňuje se, že obžalovanému sice bylo jasné, že obchodování s obžalovaným ZXXXX nebude legální činností, ovšem podstata a rozsah trestné činnosti mu došly až dodatečně, a z tohoto důvodu z této záležitosti vycouval a spolupráci s obžalovaným ZXXXX ukončil. Kolik společností má tvořit nějaký řetězec, netušil, což se týká i počtu zapojených lidí, znal se

pouze s obžalovaným ZXXXX a jeho pokyny plnil. S Ing. VXXXX se setkal pouze jednou a o něčem relevantním se nebavili. Obžalovaný má za to, že vypovídal pravdivě již v přípravném řízení a pomohl usvědčit obžalovaného ZXXXX. Podílel se pouze na realizaci tří přeprav v období října 2013 a způsobená škoda činí 640 tis. Kč, což odpovídá zhruba 2 % celkově způsobené škody.

23. Z těchto důvodů má obžalovaný za to, že mu byl uložen ve srovnání s tresty uloženými ostatním obžalovaným nepřiměřeně přísný trest, když např. obžalovaný ZXXXX, který způsobil 44x vyšší škodu, byl odsouzen k trestu odnětí svobody pouze o rok delšímu. V současné době obžalovaný vychovává 3letou dceru a byl by nerad, aby nepřiměřeně dlouhým trestem zbytečně trpěla i ona.
24. Závěrem bylo navrženo, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a uložil mu trest mírnější, byť nepodmíněný.
25. Následně obdržel vrchní soud ještě doplněk odvolání, ve kterém se uvádí, že 18. 11. 2019 uplynula zkušební doba, na kterou byl podmíněně odložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 18. 11. 2014, sp. zn. 14 T 168/2019. Podle přesvědčení obhajoby tak již nastala fikce osvědčení ve smyslu § 83 odst. 3 tr. zákoníku, v důsledku čehož odpadly podmínky pro uložení souhrnného trestu. Na základě dalších úvah obžalovaný dovozuje, že nelze k tomuto odsouzení vůbec přihlížet, což vyústí v pozměněný návrh, aby byl uložen trest odnětí svobody podmíněně odložený, neboť by měla být zohledněna doba, která od spáchání trestné činnosti uplynula, jakož i délka předmětného trestního řízení. Mělo by být přihlédnuto také k tomu, že trestný čin nebyl spáchán ve značném rozsahu, a k okolnosti, že od spáchání projednávané trestné činnosti žije řádným životem, přičemž vychovává nezletilou dceru.
26. V odůvodnění odvolání státního zástupce se uvádí, že podává odvolání proti výrokům o vině v neprospěch obžalovaného PXXXX ZXXXX a ve prospěch obžalovaného MXXXX BXXXX, jakož i proti výrokům o trestu v neprospěch obžalovaných PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., Ing. RXXXX PXXXX a PXXXX TXXXX.
27. V zásadě nejsou námitky proti výroku o vině, když skutkové závěry v tomto směru učiněné nalézacím soudem jsou podloženy provedeným dokazováním a logicky a přiléhavě shrnuty v odůvodnění napadeného rozsudku. Jediná námitka směřuje k tomu, že podle krajského soudu se obžalovaný ZXXXX jednání dopustil formou organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaný BXXXX formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, aniž by tyto závěry uvedené v odůvodnění napadeného rozsudku našly výrazu ve výrokové části rozsudku, neboť u obou zmíněných obžalovaných se ve výrokové části napadeného rozsudku hovoří o spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.
28. K tomu se dodává, že PXXXX ZXXXX hrál v trestné činnosti zcela zásadní roli, s trestnou činností započal, zahájil obchodování s masem, zajistil dodavatele i odbytu zboží, určoval ceny pro předchozí články řetězce a současně byl osobou, která měla z trestné činnosti největší zisk (dle jeho výpovědi se mělo jednat o částku 10 mil. Kč). Naproti tomu v případě obžalovaného BXXXX bylo zjištěno, že tento fakticky toliko plnil funkci pomocníka Ing. VXXXX, plnil jeho pokyny a za to měl slíbeno asi 10 tis. Kč měsíčně. Podle tohoto odvolatele je tedy zřejmé, že soudem ve výroku napadeného rozsudku uvedená právní kvalifikace jednání obžalovaných ZXXXX a BXXXX neodpovídá soudem učiněným

zjištěním, prezentovaným v odůvodnění rozsudku, což je nutné v rámci odvolacího řízení napravit.

29. Pokud jde o obžalované Ing. VXXXX, Ph.D., a Ing. PXXXX, jakož i obžalovaného ZXXXX, pak se zdůrazňuje vada spočívající v absenci uloženého peněžitého trestu, neboť všichni jmenovaní úmyslným trestným činem získali majetkový prospěch a splňují podmínky § 67 odst. 1 tr. zákoníku.
30. Ohledně obžalovaného PXXXX ZXXXX se zdůrazňuje, že dle svého vyjádření provozuje penzion a je jednatelem společnosti XXXXX s.r.o. Obžalovaný Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., pak měl z vytykaného jednání prospěch, který lze odhadnout částkou 2,4 mil. Kč. Obžalovaný Ing. RXXXX PXXXX také připustil prospěch, který lze odhadnout částkou 1,2 mil. Kč, přičemž je jednatelem stavební společnosti s obratem asi 16 mil. Kč za rok 2019.
31. Ačkoli tedy u jmenovaných nelze prokázat, že by se zisk odrazil v jejich majetku, není možné konstatovat, že by u nich uložený peněžitý trest byl zjevně nedobytný. Výnosy z trestné činnosti mohly realizovat jménem svých blízkých či právnických osob, aby se v budoucnu vyhnuli postihu svého majetku. Z těchto důvodů bylo uložení peněžitého trestu namístě.
32. V případě obžalovaného PXXXX TXXXX se namítá nesplnění podmínek aplikace ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný po celou dobu trestního řízení svoji vinu popíral, přičemž neprojevil žádnou lítost. Zdůrazňuje se zásadní role společnosti XXXXX s.r.o. při jejím zařazení do řetězce společností nutného pro páchaní trestné činnosti, jakož i poměrně vysoký zisk obžalovaného, který je odhadován na částku nejméně 250 tis. Kč. Využití ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody je hodnoceno jako nepřiměřeně mírné.
33. Z těchto důvodů se navrhuje, aby vrchní soud jako soud odvolací podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 tr. ř. zrušil výroky o vině týkající se obžalovaných ZXXXX a BXXXX, jakož i výroky navazující s tím, že tito obžalovaní budou uznáni vinnými zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, spáchaným v případě obžalovaného ZXXXX formou organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a v případě obžalovaného BXXXX formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku s tím, že obžalovanému ZXXXX bude uložen trest odnětí svobody a trest zákazu činnosti shodně jako v napadeném rozsudku a navíc i peněžitý trest ve výměře 400 denních sazeb po 1 250 Kč, a obžalovanému BXXXX trest odnětí svobody a trest zákazu činnosti shodně jako v napadeném rozsudku. Dále bylo navrženo, aby v případě obžalovaných Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a Ing. RXXXX PXXXX byly výroky o trestech doplněny peněžitými tresty, a to u obžalovaného Ing. VXXXX, Ph.D., ve výměře 400 denních sazeb po 2 500 Kč a u obžalovaného Ing. PXXXX ve výměře 400 denních sazeb po 1 250 Kč se současným uložením náhradních trestů odnětí svobody. U obžalovaného PXXXX TXXXX bylo navrženo zrušení výroku o trestu podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. a uložení trestu nového, a to trestu odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby, kterou je ohrožen, se zařazením do věznice s ostrahou, který bude spojen se stejným trestem zákazu činnosti, jaký byl uložen napadeným rozsudkem.
34. K odvolání státního zástupce se prostřednictvím svého obhájce vyjádřil obžalovaný Ing. RXXXX PXXXX, přičemž byly obsáhle atakovány argumenty státního zástupce ohledně majetkové situace tohoto obžalovaného. Zdůrazňuje se, že obžalovaný Ing. PXXXX je sice jednatelem společnosti XXXXX s.r.o., nicméně tato skutečnost nemá žádný vliv na

jeho celkovou majetkovou situaci, kdy obžalovaný je osobou nemajetnou s příjmem ve výši přibližně 12 tis. Kč, přičemž s partnerkou, která pobírá pouze rodičovský příspěvek, vychovávají 2 nezletilé děti. Obžalovaný je silně zadlužen, celková výše jeho závazku bez příslušenství činí přibližně 1 mil. Kč, přičemž jako přílohu vyjádření připojil listiny osvědčující výše uvedené argumenty. Celkově hodnotí návrh na uložení peněžitého trestu jako nedůvodný, neboť tento by byl nedobytný.

35. V průběhu veřejného zasedání konaného odvolacím soudem o uvedených opravných prostředcích výše uvedené procesní strany v zásadě na svých stanoviscích setrvaly. Státní zástupce intervenující u veřejného zasedání konstatoval, že podle jeho přesvědčení podmínky pro přiznání statutu spolupracujícího obviněného obžalovanému ZXXXX splněny nebyly, přičemž jeho role byla provedenými důkazy dostatečně osvětlena, v případě obžalovaného Ing. VXXXX, Ph.D., pak poukázal na celou řadu výpovědí spoluobviněných i na listinné důkazy zajištěné při domovní prohlídce, v důsledku čehož má za to, že jeho trestná činnost byla dostatečně prokázána. Stejně tak byla dostatečně vyvrácena obhajoba obžalovaného BXXXX stran absence subjektivní stránky žalovaného zločinu. Obhájce obžalovaného TXXXX obsáhle zdůvodnil názor, že odvolání podané v neprospěch jeho klienta je nedůvodné a že podmínky užití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku podle jeho názoru splněny byly, neboť krajský soud dal jeho klientovi možnost nápravy a zařazení do běžného života. Obžalovaný TXXXX pak zejména zdůraznil svoji špatnou ekonomickou situaci, která jej vedla k účasti na trestné činnosti. Závěrečné návrhy v podstatě kopírují to, co bylo uvedeno v písemných vyhotoveních opravných prostředků, obhájci obžalovaných, ohledně nichž bylo podáno odvolání státního zástupce, navrhli jeho zamítnutí dle § 256 tr. ř. Státní zástupce pak modifikoval konečný návrh oproti písemnému vyhotovení odvolání zejména dílčími úpravami návrhů na uložení peněžitých trestů, odvolání obžalovaných BXXXX, ZXXXX a Ing. VXXXX navrhl zamítnout dle § 256 tr. ř. a vyhovění odvolání obžalovaného OXXXX nechal na zvážení odvolacího soudu, a to nejen v otázce trestu, ale i v otázce případné změny právní kvalifikace s ohledem na současné znění trestního zákoníku.
36. Odvolací soud zjistil, že rozsudek byl napaden odvoláními, která z hlediska obsahových náležitostí vyhovují ustanovení § 249 odst. 1 tr. ř., přičemž byla podána v zákonné lhůtě k tomu oprávněnými osobami (§ 248 odst. 1 tr. ř. a § 246 odst. 1 písm. b/ tr. ř.). Z těchto důvodů také nebyly splněny podmínky k zamítnutí či odmítnutí odvolání dle § 253 odst. 1 či odst. 3 tr. ř.
37. Na základě toho Vrchní soud v Olomouci nařídil veřejné zasedání, v rámci něhož dle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, týkajících se obžalovaných PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a MXXXX BXXXX, i výroků o trestech uložených obžalovaným Ing. RXXXX PXXXX, PXXXX TXXXX a MXXXX OXXXX (přičemž u obžalovaného OXXXX si dle § 254 odst. 2 tr. ř. položil otázku, zda vytýkaná vada výroku o trestu nemá svůj původ ve výroku o vině), jakož i řízení napadenému rozsudku předcházející, a to z hlediska vytýkaných vad (dlužno dodat, že s výjimkou obžalovaného MXXXX OXXXX neshledal takové vady nevytýkané, které by měly vliv na správnost kteréhokoliv z přezkoumávaných výroků). Na základě tohoto postupu dospěl k závěru, že je třeba rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, a to z následujících důvodů.
38. V první řadě je nutno konstatovat, že nebyly shledány takové podstatné procesní vady, jaké má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Trestní stíhání obžalovaných bylo zahájeno zákonem stanoveným způsobem dle § 160 odst. 1 tr. ř., přičemž tito měli možnost

se ve věci vyjádřit jak ve stadiu přípravného řízení, tak v hlavním líčení před soudem, a v rámci všech fází trestního stíhání byla respektována ustanovení o provádění důkazů, přičemž od počátku měli obžalovaní v řízení, v němž jsou založeny podmínky nutné obhajoby, zajištěného obhájce. Obžaloba pak byla podána pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, a o tomto skutku také rozhodl nalézací soud napadeným rozsudkem (většinou ze strany obžalovaných ani žádné procesní námitky uplatněny nebyly).

39. Pokud obžalovaný PXXXX ZXXXX uplatnil námitky, v nichž atakuje údajné podstatné vady dosavadního řízení, pak je třeba konstatovat, že problematiku zamítnutí návrhu na konfrontaci se svědkem GXXXX a výslech Ing. SXXXX krajský soud příslušným a dostatečným způsobem vysvětlil v odůvodnění napadeného rozsudku a že rozhodnutí o přiznání statusu spolupracujícího obviněného ve smyslu ustanovení § 178a odst. 1 tr. ř. je v kompetenci příslušného státního zástupce, přičemž objektivně je nutno podotknout, že dosavadní výpovědi obžalovaného ZXXXX důvodnosti přiznání tohoto statusu nenasvědčují. Ani z tohoto hlediska tedy není důvodu nic měnit na tom, že podstatné procesní vady se v dosavadním řízení nevykysují.
40. Rozsudek sám je založen na dokazování, které bylo založeno na respektování ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., přičemž provedené důkazy byly v rozhodujících aspektech hodnoceny v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tedy na základě pečlivého uvážení všech okolností případu nejen jednotlivě, ale i v jejich souhrnu. Odůvodnění napadeného rozsudku pak odpovídá požadavkům uvedeným v § 125 odst. 1 tr. ř., neboť je v něm stručně vysvětleno, které skutečnosti vzal krajský soud za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění je také patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, i jakými úvahami se řídil při posuzování prokázaných skutečností podle příslušných ustanovení v otázce viny a trestu u většiny obžalovaných (pokud to nelze beze zbytku konstatovat u obžalovaného MXXXX OXXXX, pak je to způsobeno okolnostmi převážně nezávislými na postupu krajského soudu, neboť v důsledku nejen legislativních změn, ale i v důsledku běhu času došlo ke vzniku takových okolností, které musely vést k odchýlnému rozhodnutí o vině a trestu u tohoto obžalovaného, o čemž bude pojednáno v další pasáži tohoto rozhodnutí; dále bude také vysvětleno, proč se vrchní soud neztotožnil s výrokem o trestu u obžalovaného PXXXX TXXXX). Z těchto důvodů je možno v zásadě na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat s tím, že je na odvolacím soudu, aby se konkrétně vyjádřil k odvolacím námitkám rozvedeným v opravných prostředcích shora uvedených procesních stran, jakož i k důvodům, které jej vedly k dílčímu zrušení napadeného rozsudku a novému rozhodnutí ve smyslu výroku tohoto rozsudku.
41. V první řadě je třeba si přitom uvědomit, že dikce ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. zakládá vázanost odvolacího soudu skutkovými závěry soudu nalézacího, od kterých se může odchýlit pouze v případě, pokud provedl v odvolacím řízení některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy znovu, anebo provedl důkazy, které v hlavním líčení provedeny nebyly. V této souvislosti je třeba konstatovat, že těžiště dokazování leží v řízení před soudem I. stupně, a pokud se odvolací soud se skutkovými zjištěními nalézacího soudu neztotožní, není oprávněn sám vytvářet skutkový stav a nahrazovat tak hlavní líčení, nýbrž může jen v odůvodnění svého rozhodnutí rozvést, proč jsou tato skutková zjištění vadná, v čem je třeba je doplnit, příp. k jakým důkazům ještě přihlídnout. Soudu I. stupně přitom nelze ve vztahu k důkazům provedeným v rámci hlavních líčení vytknout, že by se při jejich hodnocení ve vztahu k výroku o vině dopustil nějakých logických pochybení, že by k některým z nich nepřihlédl, že by některé vytrhával ze souvislosti apod., čímž se

v praktické rovině, pokud neexistují důkazy další, které by byly způsobilé zvrátit skutkový stav dovozený v napadeném rozsudku, uzavírá odvolacímu soudu cesta k tomu, aby skutkové závěry soudu I. stupně revidoval.

42. Stanovisko odvolacího soudu ke skutkovým námitkám obžalovaného ZXXXX nakonec víceméně vyplývá z výše řečeného, tzn. že je nutno se ztotožnit se závěrem nalézacího soudu, že důkazy o vině tohoto obžalovaného v podobě vyjádřené ve skutkové větě napadeného rozsudku byly dány v takovém množství a kvalitě, že jakákoliv změna skutkových zjištění nepřichází do úvahy a důkazní návrhy obžalovaného, jímž nalézací soud nevyhověl, nebyly způsobilé na celé důkazní situaci nic změnit (v této souvislosti lze odkázat na str. 42-43 napadeného rozsudku).
43. Pokud jde o skutkové námitky obžalovaného Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., pak ani těmto odvolací soud nepřisvědčil, neboť z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá chod jednotlivých řetězců společností, jejichž prostřednictvím byla posouzená trestná činnost páchána, přičemž již v prvním řetězci figuruje společnost XXXXX, spol. s r.o., jejímž byl obžalovaný Ing. VXXXX, Ph.D., jednatelem a pokud v posledním řetězci tato společnost nefiguruje, pak je třeba tomuto odvolateli připomenout, že podle odpovídajícího popisu skutkových zjištění ve výrokové části napadeného rozsudku se jeho trestná činnost realizovala prostřednictvím jeho ingerence do činnosti společnosti XXXXX s.r.o. a XXXXX s.r.o. Jestliže jsou uplatněny námitky vůči výpovědi spoluobžalovaného Ing. Pustky, pak je třeba si uvědomit, že skutkové závěry nejsou činěny pouze na základě výpovědi tohoto spoluobžalovaného, ale celé řady dalších důkazů, kdy zejména je třeba zmínit výsledky domovní prohlídky v trvalém bydlišti odvolatele. Pokud se týká nekonkrétního a ani u veřejného zasedání neupřesněného argumentu, že příslušné finanční úřady neevidují k dnešnímu dni žádnou škodu a dlužné DPH bylo dodatečně v celém rozsahu uhrazeno, pak z poněkud roztržštěných informací jednotlivých finančních úřadů taková skutečnost nevyplývá a ani obhajoba netvrdí, že by daňovou škodu uhradili právě rozhodující pachatelé trestné činnosti, tzn. buď Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., nebo obžalovaný ZXXXX.
44. Také ke skutkovým námitkám obžalovaného MXXXX BXXXX je třeba říci, že skutkové závěry byly vyvozeny na základě hodnocení důkazu provedeného v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., mimo jiné na základě výpovědi samotného obžalovaného BXXXX, přičemž odvolací soud nerozporuje účast obžalovaného Ing. VXXXX, Ph.D., na trestné činnosti ve formě řízení společnosti XXXXX s.r.o., což nakonec bylo vtěleno do popisu skutkového děje ve výrokové části napadeného rozsudku, nic to ovšem nemění na tom, co bylo uvedeno o roli obžalovaného MXXXX BXXXX v příslušné pasáži výrokové části napadeného rozsudku. Pokud tento obžalovaný prostřednictvím svého obhájce zdůrazňuje obsah některých selektivně vybraných telefonátů, mezi obžalovanými Ing. VXXXX, Ph.D., a obžalovaným BXXXX, pak na druhé straně nelze nevidět další skutečnosti, kdy odvolací soud zejména upozorňuje na další zjištěnou komunikaci vedenou zejména formou SMS zpráv, ze které vyplývá zjevné zapojení obžalovaného BXXXX do obchodování stran poptávky po odběratelích předmětné komodity s tím, že je zde patrná i finanční motivace (viz zejména č. l. 1882, 1885). V tomto směru nemůže obstát tvrzení o pozici obžalovaného MXXXX BXXXX, jako osoby jednající výhradně na základě pokynů obžalovaného Ing. VXXXX, Ph.D.
45. Na základě toho odvolací soud opakuje, že proti skutkovým zjištěním rozvedeným ve skutkové větě výroku napadeného rozsudku nelze mít zásadních námitek a v tomto směru se

tedy výše uvedené skutkové námitky jeví jako nedůvodné (blíže k roli tohoto obžalovaného viz str. 46-47 napadeného rozsudku).

46. Pokud jde o právní posouzení jednání obžalovaných PXXXX ZXXXX, Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., a MXXXX BXXXX v podobě vtělené do výrokové části napadeného rozsudku, vrchní soud k němu nemá námitek. Jednání těchto obžalovaných bylo v závislosti na skutkových okolnostech uvedených ve výrokové části napadeného rozsudku správně posouzeno jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, s tím, že trestná činnost byla spáchána ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Ke dni rozhodování vrchního soudu sice muselo být vnímáno, že novelizovaným ustanovením § 138 odst. 1 tr. zákoníku došlo k jinému vymezení jednotlivých kategorií škody, což v případě škody velkého rozsahu znamenalo, že se jí rozumí částka nejméně 10 mil. Kč, nicméně u uvedených obžalovaných daná novelizace neměla žádný význam, neboť příslušné daňové škody i nadále parametry škody velkého rozsahu splňují. Nebyly tak shledány důvody pro úvahy pro překvalifikaci jednání těchto obžalovaných. Z těchto důvodů se ani u obžalovaných RXXXX PXXXX a PXXXX TXXXX nenabízelo závěr, že vada výroku o trestu má svůj původ ve výroku, na něž výrok o trestu u těchto obžalovaných navazuje, tedy ve výroku o vině (viz § 254 odst. 2 tr. ř.).
47. Jiná situace nastala u obžalovaného MXXXX OXXXX, který sice podal odvolání pouze do výroku o trestu, nicméně novelizace ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku se jej dotýká, neboť daňová škoda přičítaná tomuto obžalovanému (ve výši 640 509,03 Kč) již nespadá do pojmu značná škoda odpovídající pojmu ve značném rozsahu ve smyslu § 240 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (u ní došlo k posunu částky nejméně 500 tis. Kč na částku nejméně 1 000 000 Kč), ale do pojmu větší škoda odpovídající pojmu ve větším rozsahu dle § 240 odst. 1 tr. zákoníku (za větší škodu se nyní považuje škoda dosahující částky nejméně 100 tis. Kč). To jinými slovy znamená, že u obžalovaného OXXXX v souladu s dnešní právní úpravou zanikl jeden ze znaků kvalifikované skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, „spáchá-li takový čin ve značném rozsahu“. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný MXXXX OXXXX si podal odvolání toliko do výroku o trestu, musel si odvolací soud položit otázku, zda ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku (trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější) aplikovat právě s ohledem na výše uvedené ustanovení § 254 odst. 2 tr. ř. Situace byla komplikována tím, že změna právní úpravy nebyla jediným faktorem ovlivňujícím zákonnost a přiměřenost trestu u tohoto obžalovaného. V komplexu všech faktorů, o nichž bude pojednáno ještě níže, však odvolací soud dovodil, že změna právní úpravy je skutečností dostatečně významnou, aby to v souladu s ustanovením § 254 odst. 2 tr. ř. vedlo ke zrušení výroku o vině a novému rozhodnutí o tom, že se obžalovaný MXXXX OXXXX nově uznává vinným pouze zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020. Ke znaku této skutkové podstaty dle § 240 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pak z dokazování jednoznačně vyplývá, že obžalovaný (dle své vlastní výpovědi) vnímal, že se účastní trestné činnosti nejméně se 2 osobami. Dopady těchto okolností na výrok o trestu budou řešeny v závěrečné části tohoto rozhodnutí.
48. Předchozí úvahy se opíraly o popis skutkového děje ve výrokové části napadeného rozsudku v konfrontaci s obsahem spisového materiálu. Pokud pak státní zástupce napadenému rozsudku vytýká vady právního posouzení obžalovaných PXXXX ZXXXX a MXXXX

BXXXX, pak s těmito se odvolací soud neztotožnil. Námitky státního zástupce se opírají o odůvodnění napadeného rozsudku, kde v rozporu s jeho výrokovou částí nalézací soud tvrdí, že obžalovaný PXXXX ZXXXX se trestné činnosti dopustil formou organizátorství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaný MXXXX BXXXX formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. S těmito tvrzeními nalézacího soudu nebylo možno souhlasit, neboť obžalovaný PXXXX ZXXXX trestnou činnost spáchal mj. jako člen představenstva společnosti XXXXX, kterou z tohoto titulu řídil a činil za ni právní úkony, a obžalovaný MXXXX BXXXX se účastnil trestné činnosti z titulu jednatele společnosti XXXXX s.r.o. V této souvislosti je třeba poukázat na konkrétní podobu skutkového popisu vtěleného do výrokové části napadeného rozsudku. Byť tedy jednání obžalovaného PXXXX ZXXXX vykazovalo výrazné znaky organizátorství trestné činnosti, jeho zapojení do řetězců právních úkonů, ve kterých spočívala trestná činnost, neumožňuje změnit závěr nalézacího soudu vtělený do výrokové části napadeného rozsudku, že jednal jako spolupachatel. U obžalovaného MXXXX BXXXX je sice možno připustit, že jeho podíl na trestné činnosti byl okrajovější a méně významný než u dalších spolupachatelů, nicméně právě jeho jednání, spočívající ve zneužití postavení jednatele společnosti XXXXX s.r.o., je okolností, která jej sblíží s ostatními méně výraznými pachateli, kteří také jednali jako statutární zástupci společností zapojených do jednotlivých řetězců společností, prostřednictvím nichž byla páchána trestná činnost. Právě tato okolnost je rozhodující pro závěr, že u něj nelze využít institutu pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Celkově je tedy nutno celou záležitost zhodnotit pouze jako vadu odůvodnění napadeného rozsudku.

49. K problematice výroku o trestech je nejdříve třeba rozebrat (při zohlednění námitek některých obžalovaných) dosavadní délku řízení jako potenciální faktor ovlivňující výměru, příp. i druh trestu. Jak vyplývá ze spisového materiálu, jedná se o objemnou trestní věc, která mapuje sofistikovanou a organizovanou trestnou činnost. Trestní stíhání bylo zahájeno (po shromáždění materiálů nutných pro zahájení trestního stíhání) dne 11. 9. 2017, přičemž obžaloba byla podána dne 5. 12. 2019, tedy ve lhůtě přiměřené rozsahu a náročnosti této trestní věci. První hlavní líčení bylo nařízeno referátem ze dne 23. 12. 2019 s tím, že věcně bylo rozhodnuto napadeným rozsudkem ze dne 25. 5. 2020. V řízení u soudu I. stupně tedy nelze shledat žádné průtahy. Již dne 6. 8. 2020 byla věc předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu, který sice věc nastudoval, nicméně nařízení věci zkomplikovala epidemiologická situace, na níž bylo reagováno doporučením ministryně spravedlnosti ze dne 19. 10. 2020, jímž bylo doporučeno, aby v souladu s krizovou situací bylo zváženo nařizování nových jednání. Ač toto doporučení ke dni nařízení veřejného zasedání nebylo odvoláno, vrchní soud veřejné zasedání nařídil neprodleně poté, co usoudil, že epidemiologická situace již nevyvolává zvýšené riziko nákazy v souvislosti s projednáním této skupinové trestní věci, přičemž rozhodl dne 29. 6. 2021 tímto rozhodnutím. Celkově tedy trvalo projednání této trestí věci poměrně dlouho, ale z podstatné části se na tom podepsala epidemiologická situace v době, kdy byl spis s odvoláním u Vrchního soudu v Olomouci. Jedná se o faktor objektivního charakteru, nikoli charakteru subjektivního, v důsledku čehož tuto okolnost nebylo možné promítnout do úvah o přiměřenosti výroků o trestech u jednotlivých obžalovaných.
50. Další obecnou myšlenku, kterou je třeba zmínit, je skutečnost, že bylo nutno vyřešit vazbu novelizace ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku, tedy změny konkrétního umístění způsobené škody v rámci pojmu škoda velkého rozsahu, na otázku přiměřenosti uložených trestů. Je pravdou, že nyní již celková způsobená škoda nedosahuje téměř 6násobku spodní hranice škody velkého rozsahu, jako v době rozhodování nalézacího soudu, ale pouze 3násobku, na druhé straně však dle přesvědčení vrchního soudu celkově soud I. stupně

dostatečně nepřihlédl k organizovanosti a sofistikovanosti trestné činnosti, která se blížila již pojmu organizované zločinecké skupiny, čehož se jako právního faktu původně domáhal i státní zástupce v rovině právní kvalifikace dle podané obžaloby. Byť jsou závěry nalézacího soudu o právní kvalifikaci jednání obžalovaných správné, okolnosti zvyšující škodlivost jednání obžalovaných nelze přehlédnout a celkově vedou k závěru, že právě tresty uložené nalézacím soudem jsou v situaci změněného právního stavu tresty víceméně přiměřenými. Proto u žádného z obžalovaných (s výjimkou obžalovaného OXXXX) nebyla změna právní úpravy důvodem pro korekci výroku o trestu.

51. Z tohoto hlediska je třeba pohlížet na výrok o trestu u obžalovaného PXXXX ZXXXX, u něhož poměrně podrobně krajský soud na straně 48 až 49 odůvodnění napadeného rozsudku rozebírá okolnosti, za nichž přikročil k trestu odnětí svobody ve výměře 6 roků a 4 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, spojenému s trestem zákazu činnosti vymezenému ve výroku napadeného rozsudku. Pokud se tento obžalovaný domáhá závěru, že tento trest je nepřiměřený, ba že dokonce mělo být aplikováno ustanovení o mimořádném snížení trestu dle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, pak přehlíží, že právě on byl nejvýznamnější postavou organizované trestné činnosti daňového charakteru a že navíc nelze u něj shledat úplné a kající doznání, které by mohlo vyvolat závěr o intenzivním užití polehčujících okolností dle § 41 písm. l), o) tr. zákoníku. Na druhé straně však nebylo možno přisvědčit odvolacím námitkám státního zástupce, neboť sice obžalovaný připustil velký podíl na zisku z trestné činnosti, na druhé straně ovšem údaje o jeho podnikatelské činnosti dle podaného odvolání nejsou aktuální a obhajoba přednesla důkazy o tom, že v současné chvíli se obžalovaný nachází oficiálně ve složité majetkové situaci a nebyl předložen žádný důkaz o tom, že by obžalovaný skutečně alespoň s částí výnosu z trestné činnosti v současné době jakkoli disponoval. Rozhodovací činnost Nejvyššího soudu přitom vychází z nutnosti objasnění aktuálních podmínek pro uložení peněžitého trestu, a to i za situace, pokud pachatel trestnou činností spáchanou ve velkém odstupu od doby rozhodování realizoval značný výnos z trestné činnosti (viz. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2021, sp. zn. 7 Tdo 1286/2020).
52. Pokud jde o výrok o trestu obžalovaného Ing. JXXXX VXXXX, Ph.D., z provedeného dokazování dostatečně vyplývá jeho nejvýznamnější role při páčání trestné činnosti hned po obžalovaném PXXXX ZXXXX, čímž je s ohledem na shora řečené možno konstatovat, že zde nejsou důvody pro přehodnocení výroku o trestu, a to dokonce takovým způsobem, že by mělo být využito institutu ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud byl obžalovanému Ing. VXXXX, Ph.D., uložen trest výraznější než obžalovanému PXXXX ZXXXX, pak je tím vyjádřena okolnost toho, že obžalovaný Ing. VXXXX, Ph.D., ani dílčím způsobem, na rozdíl od obžalovaného ZXXXX, nepřispěl k objasnění trestné činnosti a nelze tak u něj uvažovat ani o částečném využití polehčujících okolností opřených o doznání a lítost pachatele. Celkově je v současné právní situaci nutno uložený trest hodnotit jako plně přiměřený. Co se týče požadavku státního zástupce na uložení trestu peněžitého, pak víceméně platí to, co bylo řečeno u obžalovaného PXXXX ZXXXX, s tím, že výnos tohoto obžalovaného z trestné činnosti byl menší než u obžalovaného ZXXXX. Přesvědčivé argumenty pro závěr, že by peněžitý trest u tohoto obžalovaného nebyl nedobytný, z doposud shromážděného spisového materiálu nevyplývají.
53. Se závěry nalézacího soudu stran uložených trestů se pak odvolací soud ztotožnil i u obžalovaného Ing. RXXXX PXXXX, jemuž nebyla vyvrácena tvrzení vtělená do vyjádření k odvolání státního zástupce a do listin, které byly k tomuto vyjádření připojeny. Taktéž v případě tohoto obžalovaného z obdobných důvodů, jako u předchozích

obžalovaných, vrchní soud podmínky pro uložení peněžitého trestu neshledal, zvláště za situace, kdy jeho podíl na výnosu z trestné činnosti byl víceméně zanedbatelný.

54. Ke změně výroku o trestu u obžalovaného BXXXX pak odvolací soud nepřikročil, a to ani z pohledu odvolacích námitek obžalovaného BXXXX, neboť právě podmíněně odložený trest odnětí svobody uložený za použití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, spojený s přiměřeným trestem zákazu činnosti, přiléhavým a dostatečným způsobem zohledňuje podíl obžalovaného na trestné činnosti, peněžitý trest požadovaný státním zástupcem pak nepřicházel do úvahy v zásadě ze stejných důvodů jako u předchozích obžalovaných, přičemž poukázat je třeba zejména na zcela marginální podíl tohoto obžalovaného na výnosu z trestné činnosti.
55. Částečnou relevanci vrchní soud shledal v případě námitek státního zástupce proti výroku o trestu u obžalovaného PXXXX TXXXX, když je přesvědčen, že bylo určitou chybou odůvodnění napadeného rozsudku, pokud v něm nalézací soud tohoto obžalovaného postavil na roveň obžalovaného MXXXX BXXXX a dnes již odsouzeného LXXXX MXXXX (viz str. 50 až 51 napadeného rozsudku). Zejména je třeba akcentovat v podstatě menší podíl spoluobžalovaného MXXXX BXXXX na celkové způsobené daňové škodě, když zapojení společnosti XXXXX s.r.o. reprezentované obžalovaným TXXXX bylo v rámci jednotlivých řetězců podstatně větší než v případě společnosti XXXXX zastoupené obžalovaným MXXXX BXXXX. Proto zde nebyly důvody pro uložení stejného trestu jako v případě obžalovaného MXXXX BXXXX. Na druhé straně se ovšem odvolací soud neztotožnil s námitkou, že podmínky aplikace ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku u obžalovaného PXXXX TXXXX nebyly dány vůbec. Podle přesvědčení odvolacího soudu za okolnosti případu dle tohoto ustanovení je nutno označit takové skutečnosti, které spočívají v míře zapojení člena určité organizované skupiny pachatelů do jejího chodu a v jeho postavení v ní. Tyto okolnosti jsou u obžalovaného TXXXX v zásadě shodné jako u ostatních pachatelů, u nichž bylo ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku použito (obžalovaný BXXXX a dnes již odsouzený LXXXX MXXXX). Jako rozhodný faktor pro užití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku je třeba označit vazbu trestu tohoto obžalovaného k trestům hlavních členů skupiny, a to obžalovaného ZXXXX a Ing. VXXXX, Ph.D., aby tak byl spravedlivě individualizován trest v závislosti na roli tohoto obžalovaného. Z těchto důvodů tedy byl zrušen výrok o trestu týkající se obžalovaného TXXXX a bylo užito ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku ovšem s tím, že trest byl uložen ve výměře 4 let se zařazením do věznice s ostrahou, což podle názoru vrchního soudu vyjadřuje skutečný podíl obžalovaného na celkové trestné činnosti a rozdíl jeho postavení oproti zejména obžalovanému BXXXX na straně jedné a obžalovaným ZXXXX a Ing. VXXXX, Ph.D., na straně druhé.
56. Nejsložitější v rovině trestání je situace u obžalovaného MXXXX OXXXX. Kromě skutečností týkajících se změny právní úpravy jsou zde další okolnosti, které se navíc oproti době vyhlášení napadeného rozsudku změnily. V první řadě je třeba konstatovat, že trest tomuto obžalovanému byl uložen jako trest souhrnný za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 18. 11. 2014, sp. zn. 14 T 168/2019. Zmíněným rozsudkem byl obžalovanému uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 3 let se zkušební dobou 5 let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, přičemž rozsudek nabyl právní moci 18. 11. 2014. Pětiletá zkušební doba tedy uplynula 18. 11. 2019, přičemž ze spisového materiálu vyplývá, že ve smyslu ustanovení § 83 odst. 3 tr. zákoníku nebylo do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnuto o tom, zda se obžalovaný ve zkušební době osvědčil (takové rozhodnutí mělo být učiněno do 18. 11. 2020,

- což je lhůta, která uplynula až po vyhlášení napadeného rozsudku). V důsledku toho se má dle tohoto ustanovení za to, že se odsouzený ve zkušební době osvědčil a v návaznosti na znění ustanovení § 43 odst. 4 tr. zákoníku v době rozhodnutí odvolacího soudu zanikly podmínky pro uložení souhrnného trestu dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Již z tohoto důvodu tedy vznikly důvody pro změnu výroku o trestu u obžalovaného MXXXX OXXXX.
57. V návaznosti na to se odvolací soud zabýval i předchozími odsouzeními obžalovaného MXXXX OXXXX, jimiž nalézací soud (byť nekonkrétně) argumentuje jako přitěžujícími okolnostmi, přičemž z předloženého spisového materiálu vyplývá, že před zmíněným rozsudkem Okresního soudu v Blansku byl obžalovaný MXXXX OXXXX odsouzen 7x v časovém rozmezí od roku 1997 do roku 2010 pro různorodou trestnou činnost, přičemž naposledy byl na základě usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 21. 12. 2011, sp. zn. 12 PP 102/2011, podmíněně propuštěn z výkonu zbytku trestu odnětí svobody uloženého Okresním soudem Uherské Hradiště rozsudkem sp. zn. 1 T 421/2004 ze dne 1. 6. 2006 (zbytek 385 dní) a z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem téhož soudu ze dne 22. 3. 2010, sp. zn. 1 T 69/2008 (16 měsíců), přičemž byla stanovena zkušební doba v trvání 5 let. Usnesení nabylo právní moci tentýž den a zkušební doba uplynula v důsledku toho 21. 12. 2016 s tím, že zkušební doba byla prodloužena do 10. 11. 2018, aniž by však v příslušné lhůtě došlo k nařízení výkonu zbytku těchto trestů. Vzhledem k délce doby, která uplynula od podmíněného propuštění z výkonu posledních nepodmíněných trestů odnětí svobody, i s ohledem na charakter odsouzení časově předcházejících (viz opis RT obžalovaného OXXXX), na rozdíl od nalézacího soudu vrchní soud nedovodil, že k těmto odsouzením je možno přihlížet jako k okolnosti přitěžující ve smyslu ustanovení § 42 písm. p) tr. zákoníku.
58. Celkově je tedy třeba situaci u obžalovaného OXXXX shrnout tak, že ke dni rozhodnutí vrchního soudu ovlivňují správnost uloženého trestu 3 faktory, a to jednak změna právní úpravy (zmíněná novelizace ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku), dále zánik podmínek pro uložení souhrnného trestu a odlišný náhled na předchozí odsouzení obžalovaného. Tyto faktory nelze oddělit, v důsledku čehož mimo výslovný rámec obžalovaného OXXXX vznikly podmínky i pro revizi výroku o vině, kdy odvolací soud překročil ke kvalifikaci jednání obžalovaného pouze jako zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, a to z důvodů rozvedených výše.
59. Na tento zločin pamatuje trestní zákoník trestem odnětí svobody ve výměře 2 léta až 8 let, přičemž ač předchozím odsouzením nebylo přihlíženo jako k přitěžující okolnosti, v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 tr. zákoníku musela být hodnocena okolnost, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestů uvedených shora za situace, kdy mu předcházela další odsouzení. Dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného tedy nejsou takové, aby bylo možné očekávat, že k nápravě obžalovaného a k ochraně společnosti před jeho jednáním povede pouze trest výchovný. Za situace, kdy byl zvolen trest ještě v první čtvrtině zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 3 let, byl tento uložen již jako nepodmíněný se zařazením obžalovaného do věznic s ostrahou.
60. Z výše uvedených důvodů tedy bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, což znamená, že bylo vyhověno odvolání obžalovaného OXXXX a odvolání státního zástupce ohledně obžalovaného PXXXX TXXXX, ve zbytku musely být opravné prostředky zamítnuty.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 29. června 2021

JUDr. Vladimír Štefan v. r.
předseda senátu